

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Félszázados évforduló.

Pécs, 1898. január 12.

Egy fél évszázad pergett le az örökkévalóságba azóta a világtörténeti jelentőségű korszak óta, a mely Magyarországot a modern, szabad jogállamok sorába iktatta, a mely szakítva a középkornak kiváltságokhoz ragaszkodó szellemével a jogokat az egész nemzet közkincsévé tette.

És csodálatos dolog, a jubilálási mániának mai virágzó korszakában a magyar kormány, a mely szintén annak a dicső korszaknak köszöni létalapját, mint a macska bujkál, mikor ennek a nagy évfordulónak a megünnepléséről van szó. Már a mult évben felhangzott a sürgető szózat a törvényhozás termében, hogy intézkedjék a kormány ennek a dicső korszaknak a méltó megünneplése iránt; azóta a törvényhatóságok sorra kopogtatnak a képviselőház ajtaján hasonló kérelmekkel: s a kormány eddig hiu ígéreteknel egyébbel nem válaszolt.

Pedig ha a nemzet méltó ünnepet akar ülni, itt a tizenkettedik órája az előkészületek komoly munkájának, különben nevetséges parodiává törpül az ünneplés, mely csak annak dokumentálására lesz jó, hogy milyen gyáva korcs a mai nemzedék a félszázad előtti nemzeti hősköz képest.

De talán ez is a célja a kormánynak, a mely lakáj erényt csinál belőle, hogy csirájában fojtson el minden nemzeti felbuzdulást, a melynek forrása a nemzet erejében, a nép szabadságszeretetében rejlik. Az ő szemében csak az udvari kegy képezheti a nemzet ünneplésének tárgyát s azért a negyvennyolcas dicső korszak emlékeztetének megünneplésére, ha már végképen egyáltalán nem térhet ki előle, nem talál más dátumot, mint április 11-ikét, a negyvennyolcas törvények királyi szentesítésének napját.

Pedig a magyar nemzet nem ezt a napot ünnepli, mert a régi rendi alkotmány nem ezen a napon temetkezett sirjába, hogy helyet adjon a szabadság, testvériség, egyenlőség dicső talapzatán nyugvó modern népképviselői alkotmánynak. A királyi szentesítés csak az „áment” mondta rá a nemzet nagy elhatározására, a mely március 15-én született.

Történelmet hamisít tehát az, aki a negyvennyolcas alkotások megünneplésénél más dátumra mer csak gondolni is, mint a március 15-ikére; mert a nemzetnek ébredése hosszú, kábult álmából ezen a napon történt; a szabadság, egyenlőség, testvériség magasztos eszméi ezen a napon hangzottak fel először, a szabad sajtó első terméke ezen a napon látott napvilágot s a történelmi jelentőségű 12 pontban ezen

a napon hirdette először a nemzet kiváncsalmait, a melyeknek csak teljesítését képezte a negyvennyolcas törvények megalakítása és szentesítése.

E korszak minden eseményének és eredményének forrása és éltető gyökere a március 15-ike, a mely napon a magyar nemzet lelke támadott fel s a szive dobant meg, hirdette az egész világnak, hogy megértette a kor intő szózatát és el van határozva a szerint cselekedni. Más nap ünneplésének nincsen értelme, ha csak március 15-ének fenséges eredményét kicsinyíteni nem akarjuk.

Meg is értette ennek a napnak a jelentőségét a nemzet mindenkor, mert ezt a napot ünnepelte titokban, jobb jövő után sóhajtozva az elnyomatás szomorú korszakában; ezen a napon vigadott mindig azóta is, hogy nemeslelkű uralkodójával kibékült, úgy hogy meg sem érthette a szolgálattelkes alacsony észjárását, a mely a március 15-ikének megünneplésében még mindig holmi felségsértő célszavakat látott.

De hát a folytonos megalkuvásokból élőködő hatvanhetes kormányoktól megszokhattuk már, hogy azok soha sem ünnepeltek a nemzettel, nekik más bálványaik vannak, a melyeknek tömjéneznek s nem szeretik a nemzeti lelkesedés friss áramlatát, mert attól tartanak, hogy az el találja oszlatni azt a nagy tömjénfüstöt s

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Ilyen a jó feleség.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Miért féltjük azt, kit szeretünk, miért lopózik be a szeretet szent érzelmébe a sziszegő hang: »ne higgy», ki oltja kedélyünkre a kétkedés maró gúnyját, mikor a boldogság zenitjén állunk, avagy természetes jelenség-e az, hogy miként az égboltozatot az elvonuló sötét felhő, úgy sötétítse el lelkületünket egy képzelet árnya?

Igy elmélkedik Galambos Sándor orvos neje, a bájos Elvira, ki férjével az első éves házasság édes édenét élvezzi. Galambos nemcsak hű férj, hanem jó gyermeke is özvegy édes anyjának; gyermeki szeretete gyakran vonzza az anyai kebelre, ne csudáljuk, hogy hozzá fel-felrándul Budapestre. A boldogság ifjú korában közlékeny, beszédes, hogy ne csak a külvilág olvassa le szeméről az elégedettséget, lássa, hallja az anya is, mily szerencsés a fia, kit az ég jó asszonynyal áldott meg.

És mégis Elvirát a komolyság bizonyos neme fogja el, valahányszor Sándorkája Budapestre indul. Most is elkomolyodik, midőn férje jelenti, hogy még ma este Budapestre utazik. Elhalaszthatlan az utad? Kérde Elvira. Elodázhatlan, teled a férj; tudod, mily nehezemre esik a tőled való távozás, ne nehezítsd jobban gyengéd kérdéseiddel.

A szerető hitves elkiséri férjét a vasutig, az asszony meleg csókja legjobb utaválója, de egyuttal figyelmeztetője a férjnek, hogy bárhol is lesz, őrizkedjék az őt környező, csábító veszélyektől. A férj a napos gondoktól menten, vígan indul utnak, a nő szilárd hűségével tér haza.

A reggeli házi dolgok rendes mederben folynak, leszámítva egy kis perpatvart, — mit az asszonykák már jóval a főzés előtt megtanulnak — a szobaleány urnője parancsait teljesíti, a férj tegnapi ruháját kikéféli. De ime, a kabátja zsebéből kipottyann egy tárcsa és mint feltárt könyv, két oldalán két szép női arcképet mutat.

A körülmények véletlen találkozására a gyanakodás legjobb gyűnyaga. Elvira megpillantva a tárcát, mohón felveszi, megszemléli; nincs kétség, e két női arc, Budapestre az a sok utazgatás, azok misztikus eihalasztatlansága, a kérdésére kurtán és kitérőleg adott feleletek mind oly tünemény, mely a gyöngye szívet a féltékenység furiáinak marta-lékul dobja.

Halálsápadtan nézi még egy ideig Elvira az arcképeket. Mily hamis képzelődésen alapul a férfi-hűség, mormolá magában.

A féltékenység ép oly vakító, mint a szerelem, hisz amaz az utóbbinak vad hajtása.

Elvira kedélye fel volt rázva; magához vevén a tárcát, szobaleányával behozatja az uti táskát; felszereli azt a legszükségesebbel és parancsot ad, hogy kocsi jöjjön érte, amely

öt a vasutra kiviszi. Egyedül lévén, e szavakra fakad: Hű nők sorsa, szerető asszony itthon, andalító kedves Budapesten. De hisz van éles fegyverem, mely biztosan talál — a női leleményesség és a — boszu.

Indulatunkban gyorsan cselekszünk. Az öltözködés, utra indulás kevés időt igényelt Elviránál.

Isten hozott, kedves lányom! Így fogadja az anyós Elvirát; de hol van férjed, miért jössz egyedül?

Hol van férjem, felel egy percre magáról megfélekedve, ingerülten Elvira. De aztán nyájas mosolygó arccal folytatja: Itt Budapesten. Meg akarom Sándorkámat lepni; utána jöttem, jó lesz addig elbujni, mig ide jó és ha belép, nyakába borulok.

Mily gyerekes, gondolá magában az anyós; jól van lányom, látom, hogy az Isten mégis csak jó házasságszerző.

Elvira a másik szobába elrejtőzött, visszafojtott lélekzettel lesbe állt, hogy férjét úgy vegye célba, mint a vadász a vadat. Sokáig nem kellett várnia, mert rövid időre rá Sándor gyermeki szeretettel borul édes anyja nyakába.

Kedves jó fiam, mikor jöttél, kérde az anya. Most, feleli Sándor.

Hazudik az úr, vág közbe a mellékszobából kiugorva Elvira.

A férj neje láttára örömkialtásra fakad; felé siet, hogy átölelje, de ez távol tartja. Ki a hűséget, ugymond, felesége és a külvilág

a bálványozottak meg találják látni, hogy a történelmi hőseiért lelkesülő nemzet nem ellensége, de a tömjénezőknél sokkal erősebb támasza az uralkodóháznak, mert ragaszkodásának, hódolatának nem önös érdek, nem az udvari kegyben való sütkérezés vágya a forrása, hanem önzetlen, őszinte szívből jó s a magyar faj ősi jellemvonásából fakad, ha nem is tud az udvaroncok sima nyelvén hizelegni.

Nem várhatjuk tehát most sem, hogy a hivatalos magyar állam együtt ünnepeljen a magyar nemzettel. De éppen azért a magyar nemzetnek kötelessége, hogy az ő ünnepének társadalmi uton kétszeres jelentőséget, kétszeres fényt kölcsönözzön; legfőbb ideje tehát, hogy erre az előkészületeket megtegyük, mert két hónap választ el már csak a nagy naptól, a melyen az ünnepnek végbe kell mennie.

Legyen ez a nap igazán a szabadság, egyenlőség, testvériség ünnepe; szünjön meg akkor köztünk minden politikai, nemzetiségi, felekezeti különbség; merit-sünk egyformán lelkesedést az ötven év előtti ifjak lelkesedéséből; tanuljunk önzetlen hazaszeretetet a negyvennyolcadiki rendek áldozatkészségéből, kik szabad elhatározásból, önként osztották meg jogait a jogtalan néppel s vállaltak ezzel közös teherviselési kötelezettséget; bátorítson a dicső szabadságharcosok példája, hogyan kell a nemzet megtámadott szabadsága alkotmánya, jogai védelmében vérünket is ontanunk.

Ne legyen város, ne legyen község, hol a március 15-ikének félszázados évfordulója meg ne ünnepeltetnék. Tartsanak a törvényhatóságok diszközgyűlést, a nép külön népgyűléseket, az iskolák diszünnepeket; gyujtsunk mindenütt fáklyát az emlékezetnek, hogy mindenki ne csak érezze a nap jelentőségét, de meg is értse, hogy a nemzeti jogoknak milyen nagy eredményeit teremteték meg e csodás nap eseményei.

előtt oly rútol fitogtatja, ki édes anyjának szemébe meri hazudni, hogy most jött, holott már hajnalban érkezett ide, hogy ama szórakozást lelje, mit otthon a megszokott asszony nem bir nyujtani, az nem érdemli meg, hogy egy tisztességes nő hitvesének vallja magát, visszaadom szabadságát, mulasson ezekkel. Ezzel odadobja a két női arcképet mutató tárcát.

Pokoli jelenet-e ez, avagy emberi valóság, mit itt a férj hall és lát. Nyugodtan felveszi a tárcát, megszemléli a képeket; a tárca kétségkívül az övé, de a női arcok előtte megfejthetetlen rejtélyt képeznek. Édes Elvirám, erősítgeti Sándor, én ez arcokat sem képben, sem valóságban nem láttam soha, arra Isten oltára előtt merek esküdni.

Büne palástolására ne említse Isten nevét, kiált hevesen Elvira. Lám, hazudott a megérkezése idejével is, hol volt eddig, hű férjescském?

Dolgaimat láttam el előbb, hogy most nyugalmasan édes anyámnak és most már neked is szentelhessem szabad időmet és csak gyöngéd érzék anyám iránt mondatta el velem azt a kis füllentést, felelé kissé ingerülten a férj.

Hah! finom érzékére hivatkozik; hisz ha a hazugságra tudori diplomát osztogatnának, úgy Ön királyi kitüntetéssel nyerné el a doktori süveget. No de elég, járjon szórakoztató budapesti asszonyaival a maga útján, majd tán számomra is nyit a jó Isten egy keskeny utat ez életben, melyen megtört szívemmel tovább vánszoroghatok.

Osszuk ki a szabad sajtó első szülötteit, a szabadság nagy költőjének „Talpra magyar“-ját s a történelmi nevezetességű „tizenkét pont“-ot ezer és ezer példányban, hogy azokon mindenki újra lelkesüljön s a nap emlékére megőrizhesse.

Fel tehát a munkára, mert annak nem szabad megesnie, hogy ez a korszakos évforduló ünnepeletlenül muljon el rólunk: annyira tán még sem vált még a magyarban a vér vízzé!

H i r e k.

Pécs, 1898. január 12.

Az öngyilkosjelölt.

A napokban adta elő magát a következő tanulságos eset.

Egy vidéki nagyobb város szállodájában az érkező vendég elé kirakja a fizető pincér a bejelentési lapot, melynek rubrikái tudvalevően azokat a kérdéseket tartalmazzák: kicsoda, honnan, mily célból tartózkodik a városban.

A mi vendégünk szép olvasható irással bejegyzi: Balázs Adolár, egyetemi hallgató, Budapestről . . . Mikor azt a rubrikát kellett betöltenie, hogy »mily célból tartózkodik a városban«, egy ideig gondolkozott, azután hirtelen oda veti: »öngyilkossági szándékkal«. A fizető pincér mély meghajtással távozik.

Egy negyedórára rá a rendnek két éber öre nyitott be a szobába, hol Adolár ur épen öltözkének rendbehozásával volt elfoglalva, mert látogatóba készült.

Adolár ur és a két rendőr között a következő párbeszéd folyt le.

— Mit akarnak?
— Az ügyeletes küldött bennünket.
— Mi célból?
— Hogy megakadályozzuk az öngyilkosságban.

— A manó akar öngyilkos lenni.
— Pedig bejelentette.
— Csak tréfából tettem.
— Akár tréfából tette, akár nem, nekünk az a parancsunk, hogy itt őrizzük egész éjszaka, holnap reggel pedig haza fogjuk ki-

Az anya, miként a bíró a peres feleket, úgy hallgatta és nézte e jelenetet; tán szánalommal, de inkább lelki örömmel, hisz ily jelenetek a tiszta, önzetlen szerető szívnek oly kifakadásai, melyekre a kedély úgy felüdül, mint vihar után felléleg a levegő.

Korán tennél édes fiam esküt és korán számüznéd szivedet édes leányom olyan sivatagra, honnan többé vissza nem térhetnél, szól az anya komoly hangon. Hallgassatok anyátok szavára, kövessetek engem, ne kérdezzétek hová.

Ezzel az édes anya elveszi a tárcát, Sándor és Elvirától kísérve, a kapu előtt álló bérkocsiba ülnek, az anya titkon adott parancsa szerint a bérkocsis a temető felé tart, oda érkezvén, tán tíz percig haladnak, midőn az anya egy sark mellett megáll, melybe egy ragyogó női arc van bevéve.

Ismered-e édes fiam ez arcot? kérdi az anya.

Nem, feleli Sándor. Ime nézzétek ez arcot, hasonlitsátok össze a tárcabelivel, nemde édes Elvirám, a halott nem lehet az élők versenytársa? Az anya meghatottan, komolyan beszélt, Sándor szemei felvillogtak. Az örökös nem örülhet jobban a nagy hagyatékának, mint Sándor e képnek.

Elvira arca ugyan kiderül, de félénk, kételkedő szemei a másik arcképen csüngnek. Értelek, jó leányom, erre is megkapod a kellő felvilágosítást; addig is azonban mnit

sérni Budapestre, hogy az uton valahogy végre ne hajthassa gonosz szándékát.

Adolár ur észrevette, hogy a tréfa az egyszer nyakát szegi. Könyörgésre fogta hát a dolgot, hogy neki esze ágában sincsen öngyilkossá lenni, hogy nincs is birtokában oly eszköz, melynek segítségével az öngyilkosságot végrehajthatná. Ennek bebizonyítására kiüresítette minden zsebeit, a kézi táskát, s a mit kirakott az asztalra, az volt néhány irás, ruhadarabok és egy telt pénztárca.

Ezek a bizonyítékok azonban nem ingatták meg a rend őreit.

Adolár ur kétségbeesésében irt a rendőrségre, honnét azonban az az utasítás jött: főkapitányi intézkedésig fogva tartandó. És Adolár ur bizott abban, hogy a főkapitányi ukáz majd csak kiszabadítja kényelmetlen helyzetéből. Mikor azonban úgy éjfél felé sem jött mentő ukáz, Adolár ur mérgesen rendelt magának két krigli sört, meg felvágottat. Boszuja mindössze abban állott, hogy dicsérni kezdte a sört, hát még a felvágott, mily nagyszerű elhelyezést találna az egy rendőr gyomrában. Aztán rágyujtott egy jó szivarra s annak füstjét a rendőrök orra alá fujta. Hogy ezek a ténykedések nem folytak le simán, s a rendőrök részéről nem hiányoztak a kellő intelmek, magától értelődik. Végre Adolár ur lefeküdt. A rendőrök pedig őrizték álmát, mely nem tartozott az egyszer a legcsendesebbek közé. Adolár ur minduntalan felriadt . . . hátha mégis öngyilkossá akar lenni . . .

Az ügy a főkapitány elé csak a hajnali órákban került. Hallatlan eset. Bejelenteni az öngyilkossági szándékot. Elég bajunk van ugyanis az öngyilkosokkal, most meg már azok is dolgot adnak nekünk, akiknek csak szándékát képezi az öngyilkosság. Helyesen tette az ügyeletes, őriztetni kell a frátert és visszakísértetni Budapestre. Azonnal el is rendelem. Előbb azonban reggelizem.

A főkapitánynak jogász fia figyelemmel kísérte apja hangos kifakadásait.

— Hát aztán mit találtak nála?
— Semmit.
— Azt értem, hogy talán revolvért?
— Azt nem.
— Hát mérget?
— Azt sem.
— Hát mit?
— Ruhát, néhány levelet s egy pénztárcát.

anyátok megparancsolom, hogy karöltve te-
gyétek meg az utat hazafelé.

E hosszú fővárosi séta a házaspár első megpróbáltatása volt, némán haladtak karöltve az anyai házba.

Az anya Elvirát és Sándort egy kis szobába vezetvén, elővesz egy zárt albumot, kinyitja, mondván: nézzétek édes gyermekeim, ez arcképeket idő rendben, miként az idő barázdáit az arcokra veti.

Anyám! kiált hirtelen Sándor az utolsó arcképek láttára, hisz ez te vagy! Ez is, a többi is engem ábrázol, szól az anya; nézd meg most, édes leányom a tárca másik képét.

Elvira arcát ama félelem futja át, mely egy megdölgötlan lépés megbánó képét mutatja.

Látom bünbánó arcodat, édes leányom, folytatja az anya és hogy e képnek is megadjam a kellő magyarázatát, ülünk az ozsonához és figyeljétek.

Szegény ember szándékát boldog Isten birja, azonban az enyémet én is birtam, eltitkoltam, mert anyai szívembe rejtettem. Mit adhatna egy szegény özvegy gyermekének nászajándékát más, mint önzetlen szívéből fakadó áldását. És mégis ez eszményi bizonytalan ajándékkal nem akartam anyai gondnokságom alól felszabadulni; oly kézzel fogható ajándékkal bocsátottalak a házasság útjára, mely a jobban érző gyermek örök üdvöskéje — arcképpemmel. Ez üdvöskét jól elhelyezem, gondolám, ha rejtek helyre teszem;

— Pénztárcát? És pénz is volt benne?
— Volt, vagy 40 forint.

A negyven forint hallatára a jogász nagyot néz, aztán komoly hangon mondja:

— Papa, mily blamázs, egy diák, akinek negyven flörje van, az nem lesz öngyilkossá.

Most meg a papa nézett nagyot s kis vártatra összeráncolt homlokkal mondja:

— Igazad van . . .

Egy negyed óra múlva Adolár ur vigan füttyörészve taposta a járdát. Öt forint bírsággal fizette meg a vakmerő tréfát. A büntetés azért volt oly enyhére szabva, mivel az indokolás szerint a rendőrség tanult az esetből.

(K. Ö.)

Napirend 1898. január 13-án.

Naptár: csütörtök, jan. 13. — Róm. kath.: Vidor. — Prot.: Vidor. — Görög-kelet. (jan. 1) Ujév. — Zsidó: Tebeth 19. — Nap két 7 óra 30 perckor; nyugszik 4 óra 16 perckor. — Hold két este 10 óra 34 perckor; nyugszik reggel 9 óra 34 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok meleg; légnyomás 751. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz idő, fagypontra körüli hőmérséklet várható.

Renkivüli közgyűlés a városházán 9 órakor. Közigazgatási bizottsági ülés a városházán 11 órakor.

Színház: Odry felléptével »Hoffmann meséi« opera.

— (Rendkívüli közgyűlés a városnál.) Pécs szab. kir. város törvényhatósági bizottsága holnap (csütörtökön) délelőtt 9 órakor rendkívüli közgyűlést tart. A rendkívüli közgyűlés tárgysorozata a következő: 1. A honvédelmi miniszter leirata a városnak a Ludovika-akadémiában tett alapítványa kiegészítését illetőleg. 2. A honvédhadapródiszkolai négy alapítványi helyre vonatkozó alapítói oklevél tárgyalása és megállapítása. 3. Tanácsi előterjesztés egy levéltári és egy rendőrkapitánysági díjnoki állás, valamint egy kézbesítősegédi állás ideiglenes szervezése iránt.

— (A kereskedelemügyi miniszter névnapja.) Ma van Ernő napja és így báró Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszternek is névünnepe. Ezen alkalomból a pécsi posta és távirtdaigazgatósági személyzet távirati üdvözlöt küldött a miniszternek.

anya voltam, midőn egy védő angyallal akartalak ellátni, de felébredt bennem akkor a női hiúság; anyád hajdani szépségében ragyogjon, miért válaszsza az öreg kort, midőn az üde női arcvonásokra fiam megjegyezheti, szép anyám volt, beillesztettem tehát a fiatalkori képet és midőn ezt tevév, szemeimbe ötlött ifjúkori hű barátnőm arcképe. Vele az életben elválhatlan kötelékben álltam; neked szenteltem e kép emléket; hisz ha én e földön, úgy a boldogult az égben fog boldogságotokért imádkozni. Így jutottál fiam ez arcképekhez és te édes lányom a féltékenységhez és Budapestre.

Elvira anyósa nyakába borul, de aztán lesüti szemét és elhalványul, a félelem reszkető hangján oda sugja Sándorkájának »férjem« és a gyanuba vett férj csókkal halmozta el nejét, mondván: irántam való szeretetednek legfényesebb jelét szolgáltatad azzal, hogy féltékeny voltál, mert csak azt féltjük, kit szeretünk.

Az anya megelégedetten nézte gyermekeit, azután megfogta Elvira kezét, megjegyzi: figyelmeztetek édes lányom, hogy a féltékenység, ha a határon tulcsap, a leggonoszabb házasság és békebontó; mint a neki dühödött ár, úgy söpri el az élet nyugalalmát. Légy mindig bizalommal férjed iránt még akkor is, ha tévutra tévelyednek; biztos lehetsz abban, hogy a boldogság meleg tűzhelyéhez visszavágyik, neked pedig édes fiam, azt tanácslom, hogy máskor elébb látogass el édes anyádhoz, aztán végezd okosan dolgodat.

Molnár Jákó dr.

— (A farsang Pécsváradon.) Az örökifjú Carneval herceg most megindult körutjából Pécsváradot sem felejt ki. Több mulatság van ott is készülőben. Így a Kaszinó folyó hó 15-én tánccal esybekötött thea-estélyt rendez; az önkéntes tűzoltók február 1-én bálát tart és a hadastyánegylet február 5-én szintén táncvigalmat rendez. Végül a pécsvárad-i ifjuság az Olvasóköri február 19-én álarcosbállal fog hódolni Carneval ő fenségének.

— (Görög-ujév.) Görög-keleti vallású polgártársaink holnap tartják ujévüket. A magyar görög-keleti hívek is fényesen ünneplik meg a napot, de különösen Oroszországban vannak ilyenkor fényes egyházi ünnepek. Különösen január 6-án sajtáságos vallási és nemzeti szertartásokkal tartják meg a Jordán-ünnepet, mely Krisztus keresztségének emlékére vizszenteléssel van egybekötve. Az ország valamennyi városában és helységében kivonul a papság összes templomi zászlóival, keresztjeivel és jelvényeivel és a lakosság apraja-nagyja kíséretében, szent zsolozsmák éneklése közben kimegy a legközelebbi folyóhoz, mely ekkor a Jordánt jelképezi. Az ünnepély fénypontját a szent kereszt háromszori bemártása és megszentelése képezi. Különösen Szt.-Pétervárott rendkívüli fénytel tartják meg a Jordán-ünnepet, melyhez kivonul az összes katonai helyőrség zászlókkal, ágyukkal és zeneszóval, jelen van a cári pár fényes kísérettel, ugyintén a szent szinodus és a nagykövetek fényes drágakövektől csillogó egyenruhájukban. Az ünneplők fényes serege, a zászlók, a ragyogó egyházi jelvények, valamint az énekkarok gyönyörű zsolozsmái feledhetetlen benyomást gyakorolnak a szemlélőre, mit fokoz a környező gyönyörű téli panoráma. A nagyszerű ünnepély az ágyuk üdvölvéseivel ér véget, mely után a katonaságot és a város szegényeit közköltésen megvendégelik.

— (Illetőségi vita.) Egy mohácsi cigányleány 1888-ban férjhez ment Csuzára egy muzsikushoz. 1894-ben született egy leánya, de már ekkor a férje — mint ez már a muzsikuscigányoknál szokás — elhagyta. A gyermek anyakönyvi kivonatába a lelkész be is irta, hogy »törvénytelen, házasságkötésen kívül született«, a mivel ugylátszik, azt akarta jelezni, hogy az apa nem volt otthon abban az időben. Most a gyermek anyja elhalván, neveltetése és tartása végett az illetőségét kellett megállapítani. A megye közigazgatási bizottsága tegnap foglalkozott ez ügygel, melynél hosszabb vita fejlődött ki. A vitában résztvettek Driesz Lajos, Simonffay János, Jagits József és Német Lipót s végre is a gyermek illetősége szülei után — mivel születése törvényesnek vétetett — Csuzára mondatott ki.

— (Forgalmi főnökség.) Ugy hallottuk, a máv. kaposvári forgalmi főnöksége ujévkor kezdte volna meg hivatalos működését; a hír azonban nem vált be, mert az új hivatal fölállítására maig se történtek intézkedések. Tudomásunk szerint, hivatalos helyiségek se béreltetek még; a máv. pedig. Kaposváron nem bir megfelelő helyiségekkel. Valószínű, hogy a forgalmi főnökség majd csak akkor létesül Kaposváron, ha már az új állomás kiépült s abban számára alkalmas hivatalos helyiségek is rendelkezésre fognak állani.

— (Egyhásmegyei hírek.) Müller Lajos, szegzárdi segédlelkész, Vaszarra, — Huzsák Kázmér, eszéki kapucinusrendi házfőnök, Dárdára plébánoshelyettesekké kinevezettek. Razgha Lajos pedig Agárdról Szegzárdra áthelyeztetett segédlelkészi minőségben.

— (Gazdasági tudósító.) A földmívelési miniszter Bathó Józsefet Somogy megye kaposvári járására nézve az állandó gazdasági tudósítói tiszttel megbizta.

— (Lopások.) Kacsker Pál, szokolai lakos kamarájából 2 zsák búzát vittek el ismeretlen tettesek. Papp Dávid, Borissza Dávid és Borissza Ádám, magyarmecskeli lakosoknak pedig az aprójószág-állományát dézsmálták meg. Végül Gábriel István, paksi lakosnak egy csomó ruhaneműjét lopták el. Az ismeretlen tolvajokat keresik.

— (A házi bál vége.) A Nyil-utca egyik házában családi bálát rögtönöztek; harmonika regényes hangjai mellett ropta a táncot a még kevésbé, sőt a már nagyon felserdült ifjuság is. Szóval sikerült mulatság volt az nagyon és a jól eltöltött éj kellemes emlékeire gondolva indult hazafelé Birnbauer Antal szabósegéd, kinek kísérőül szegődtek Novák Jenő és Bolubán Imre. Egészen a város végén levő szőlőig békességben haladtak, azonban itt már vélemény eltérések merültek fel közöttük; hogy a bálkirályné toilette-je, vagy személye volt az ok, arról hallgat a kronika, hanem az szemlélhetőleg látszik Birnbauer feldagadt ábrázatán, hogy nagyon hevesen argumentáltak társai saját nézetük mellett. A rendőrségnél panaszolta el a póruljárt szabólegény hazatérésének viszontagságait, a mely olyan hamar és gorombán ütötte el kellemes visszaemlékezéseit a házi bálra.

— (Megvert biró.) Hoffmann György maissi biró, nagy veszedelemben volt egyik este. Csendesen ballagott hazafelé, mikor egész váratlanul hat suhanc állt elébe és rátámadván, botokkal ütlegelni kezdték. A megtámadott biró segítségért kiáltott s szerencséjére kijöttek a lakosok egypár házból, kiknek láttára aztán a támadók megfutamodtak s a biró egykét könnyű seb árán megmenekült a veszedelemből. A támadókat összefogdosta a csendőrség; azok azonban most tagadják a tettüket, bár tény az, hogy boszúból akarták a birót leverni lábáról.

— (Megtébolyodott rab.) Megirtuk régebben, hogy Stuban Mihályné, keői lakostól 56 forintot ellopott Ginter János, dunaföldvári csavargó. A lopott pénzzel természetesen megszökött, de a csendőrség elfogta és a dárdai járásbiróság fogházába kísérte. Ott — mint levelezőnk írja — Ginter most megtébolyodott. Dühöngő örültség tört ki rajta. Az is lehet azonban, hogy csak szinulál s most egyelőre megfigyelés alatt tartják. Ha csak szinlel, akkor mégis elveszi megérdemelt büntetését a lopásért; ha pedig megállapítják rajta a tébolyt, akkor meg a bolondok házába fogják küldeni.

— (A kétezredik őrseg.) A Zsolnaygyári önk. tűzoltóság jövő hó 12-én (szombaton) a Scholtz-féle sörcsarnok összes helyiségeiben a kétezredik őrseg megünneplésére zártkörű táncvigalmat rendez. E napon tartják ugyanis a Zsolnay-gyárban a tűzoltók a kétezredik őrseg s e nevezetes jubileum meg-

ünneplésére rendezik a mulatságot. A zenét a tűzoltóság saját zenekara szolgáltatja. Belépti-dij: személyenkint 50 krajcár, előre váltva 40 kr.; családjegy 1 frt 20 krajcár. Jegyek előre válthatók Gyimothy Gyula kereskedésében, özv. Tausz Vilmosné dohánytőzsdéjében, Jakab Imre vendéglősnél és a rendezőknél. Felülízetések köszönettel fogadtatnak. Kezdeté este 8 órakor.

— **(Szédelő kereskedő.)** Mohácsi levelezőnk írja, hogy ott feltűnést keltő letartóztatás történt. Ifjabb Miskolci Sándor kereskedő, aki igen nagy áruraktárt tartott, néhány hét óta végeladás címén tuladott az áruk javarésznél, azután hirtelen csődöt jelentett. A budapesti hitelezők védegylete, Gáspár Izsó dr., ügyvéd útján megtette Miskolci ellen a feljelentést, minek következtében a szédelő kereskedőt nyomban letartóztatták és vizsgálati fogságba helyezték.

— **(Az árverés előtt.)** *Bekecs* István, döbröközi lakosnak, a döbröközi szőlőhegyen volt egy háza, a melyet azonban adósságai fejében lefoglaltak és az árverést ki is tüzték rá. A minapában azonban kigyuladt a ház és le is égett. Az ott lakók kihallgattatván, a tűz keletkezését illetőleg úgy vallottak, hogy a tűz belül a ház padlásán keletkezett, hol a tulajdonos fentjárt. A házból korán reggel távozott s mikor a tűz kiütött, nem volt otthon, csak másnap tért haza. Ebből a vizsgálat azt következteti, hogy *Bakacs* maga gyújtotta fel a házat, mely különben be volt biztosítva, hogy az árverés elől megmeneküljön. Az esetet ennek folytán feljelentették a tamási járásbírósnak, hol most gyujtogatásért fogják a gyanuba vett embert kérdőre vonni.

— **(Megostromolt község háza.)** Hercegmárokon a szocialista izgatásoknak a napokban csaknem végzetessé válható utójátéka játszódott le. *Sovakov* Vinkó, egyike az ottani szocialistáknak, hivatást akart szerezni a szocializmusnak s a többek között *Kolutác* Markót agyonveréssel fenyegette. Ez a nem épen kellemes fenyegetés arra vitte az inzultált embert, hogy feljelentette *Sovakov* Vinkót a csendőrségnél életveszélyes fenyegetés miatt. Két csendőr aztán letartóztatta a feljelentett szocialistát és kihallgatás végett be-kísérte a község házához. Alig terjedt el azonban *Sovakov* Vinkó elfogatásának híre, felcsődült a nép a község háza elé és köztük heten, *Dobos* Gáspár, *Sovakov* Jócó, *Horvát* Mátyás, *Knezevits* Gyuró és *Gergin* Andrea, ismert szocialisták, nagy lárma és szitkozódás között rátámadtak a község házára és annak bezárt ajtaját beakarták törni, hogy elfogott társukat kiszabadítsák. A feldühödött emberek már-már el is érték volna azt, hogy a kaput betörjék, mikor a darázsai csendőr különítmény megérkezett és az izgatókat szétoszlásra bírta s tapintatos fellépésével a népet teljesen lecsendesítette. A hét támadó szocialistát hatóság elleni erőszak miatt feljelentették a dárdai kir. járásbírósnak.

— **(Boszút állt.)** *Kéménden* *Breitenbach* József és több társa a korcsmában mulatoztak s a mulatság befejeztével *Breitenbach* József, kéméndi lakos, haza igyekezvén, útjában *Schleicher* György útját állta és minden ok nélkül súlyosan megverte, úgy, hogy *Breitenbach* József 10 napig kénytelen volt az

ágyban feküdni. *Schleicher* György kovácssegéd védelméül kihallgatásakor azt hozta fel, hogy *Breitenbach* József a csárdában őt nagyon megbántotta és felboszantotta s ezért állott rajta boszút.

— **(Vegyes házasság.)** A pécsváradai anyakönyvi kerületben most ment végbe az első vegyes házasság, alispáni engedély alapján. *Pritz* Pál, pécsváradai számtartósági irnok, tartotta esküvőjét volt *Muntner* Jakabné szül. *Leichner* Rozáliával, *Leichner* Henrik pécsváradai regále-bérlő nővérével.

— **(Rabló kóborcigányok.)** A pécsváradai járás több községében garázdálkodtak a napokban a rabló kóborcigányok. Véménden *Schleich* Ádámot, *Reiner* Jánost és *Kerner* Jánost lopták meg; Himesházán *Pec* Ádámot és többeket károsítottak meg. A nyomozás folyik a rabló kóborcigányok kézrekerítése végett.

— **(Elfogott dohánytolvaj.)** *Prezlmayer* Lajos, mohácsi lakosnak, múlt évi december hó egyik napján kocsijáról ismeretlen tettesek egy zsák dohányt emeltek el. A szederkényi csendőrsnek most sikerült a tettest *Petz* János, szederkényi lakos, személyében kideríteni; a nála levő még megmaradt dohányt elkobozták és ellene a pécsváradai kir. járásbírósnak a feljelentést megtették.

— **(Milliárd perc.)** Szilveszter napjának éjjelén telt le az egy milliárdik perc Krisztus születése óta. Ámbar minden évet 365 nappal, vagyis 525600 perccel számítva, épen 1903 év kellene ahhoz, hogy az egy milliárd perc kijöjjön, tekintetbe vették, hogy a mi időszámításunk tulajdonképp hét évvel Krisztus születése után kezdődött, s így már ezidén megünnepelhetjük a mindenestre elég ritka jubileumot.

— **(Késelés.)** *Boros* Péter, oroszlói lakos, mikor hazafelé ballagott egyik este a lakására, egyszerre csak elébe ugrott *Niklai* János nevű régi haragosa és zsebkésével mellbe szurta. A megkéselt ember, szerencséjére, el tudott támadója elől menekülni, mielőtt az még több sebet is ejthetett volna rajta. Amugy véresen szaladt orvoshoz, sebéről láttelelet vétetett fel és késelő haragosát feljelentette a szentlőrinci járásbírósnak.

— **(Tűz a Vöröskörben.)** Ma d. u. félkettőkör tüzet jeleztek telefonon a központi tűzörségnek a siklósi-országot 60. számú házból. *Schwarzenberg* Klára tulajdonát képező »Vöröskör«-fogadó van itt, ahol a konyhában az oloalfal gerendája — a rossz és szabálytalan építkezés folytán — tüzet fogott, de maguk a házbeliek eloltották, mire a tűzoltók kiértek. Nagy ijedelmükben telefonoztak csak a tűzoltókért, akik teljes felszereléssel ki is rukkoltak, de tüzet már nem találtak. A tűz által okozott kár jelentéktelen.

— **(Az iskolaszék megalakulása.)** Emelkedett hangulatban, a népoktatás vezetőihez illő lelkesedéssel tartotta meg ma délután a pécsvárosi iskolaszék alakuló ülését. Délután 3 órára csaknem az összes iskolaszéki tagok megjelentek a városháza közgyűlési termében. *Majorossy* Imre polgármester üdvözölvén a megjelenteket, megnyitotta az ülést, melyen jelen voltak *Bolgár* Kálmán, *Böhm* C. Felix, *Cirer* Elek dr., *Dischka* Győző, *Engel* József, *Fekete* Mihály, *Graumann* János, *Gadó* Nagy

József, *Hartl* Ferenc, *Inczedy* Dénes, *Krasznay* Mihály, *Kelemen* Mihály dr., *Kis* József, *Kindl* József, *Piacsek* Gyula, *Perls* Ármin dr., *Radocsi* Mihály, *Rausch* József, *Stern* Károly, *Szieberth* Nándor, *Szuly* János, *Tróber* Aladár, *Schneider* István, *Tiefenbacher* Nándor, *Vaszary* Gyula. *Majorossy* Imre polgármester keresetlen szavakban, de a lelkesedés és az ügyszereget melegevel tartott beszédet az iskolaszékhez és isten áldását kérve működésére, felhívta a megalakulásra. A jelenvolt tagok erre letették a hivatalos esküt, mire az elnökválasztás következett. Elnöknek egyhangulag lelkes felkiáltások között *Majorossy* Imre választván meg, visszatekintett volt elődének *Aidinger* Jánosnak működésére s indítványozta, hogy érdemei jegyzőkönyvileg örökíttessenek meg s neki elismerés és hála fejeztessék ki. A mi határozatba menvén, az alelnökválasztásra került a sor. *Majorossy* elnök meleg szavakban méltatta az eddigi alelnök, *Krasznay* Mihály kir. tanácsos érdemeit s azoknak jegyzőkönyvbe iktatása mellett, alelnökké újból való felkérését indítványozta. Így tehát egyhangulag *Krasznay* Mihály választotta meg a következő három évre is alelnöknek. A jegyzőválasztás során a leköszönt *Pintér* Ferenc városi aljegyző munkásságát szintén jegyzőkönyvbe iktatták az elnök indítványára s az iskolaszék saját kebeléből *Tróber* Aladár dr. városi főjegyzőt választotta meg iskolaszéki jegyzővé. Így a tisztujítás véget érven, elnök bemutatta *Rozsits* Sándor és *Szvatsék* Mihály megbízatását, kik a községi tantestület részéről választottak be az iskolaszékbe. *Löhr* Vilmos zenetanítónak betegsége folytán, kéthavi szabadságot engedélyezett az iskolaszék s helyettesítésével *Mühlherr* Róbert zenetanítót bizta meg. *Bolgár* Kálmán egy iskolai incidensből kifolyólag interpellált, a mi azonban már idejét multá, de az elnök az interpellációt megköszönte s kérte, hogy az ezentul rendszeren havonként megtartandó üléseken minden észlelt dolgot jelentsenek be a tagok, mert több szem többet lát. *Perls* Ármin dr. az iskolaszék hatáskörének mindenben figyelembevételét kérte, a mire szintén megnyugtató választ kapott. *Dömmel* Nándor kérelmét, hogy az elhunyt *Dömmel* Sarolta tanítónő után három hónapra eső fizetését kiutalványozzák — méltányossági szempontból pártolólággal terjeszti a városi közgyűlés elé az iskolaszék, de csak két hónapi fizetést javasol temetési költségekre kiutalványozni. *Germán* István belvárosi tanító kérelmét, hogy ő a belvárosi iskolához áthelyeztetvén, megfelelő fizetést is huzzon, az általános rendezésig függőben hagyandónak tartja az iskolaszék, — valamint *Germán* Mari, *Haksch* Emilia, *Gonda* Mari, és *Pókász* Emilia segédtanítónők ama kérelmét is, hogy rendszeres tanítónők léptessenek elő. Több tárgy nem lévén, az elnök az ülés jegyzőkönyvének hitelesítésére, *Bolgár* Kálmán elnöklete alatt *Hartl* Ferenc és *Tiefenbacher* Nándor tagokat kérte fel s az iskolaszék alakuló ülése négy órakor véget ért.

Művészet, irodalom.

○ **Celestin** apó. Közepes ház előtt elég jó előadásban ment ez a meglehetősen gyenge operette, melynek felelevenítésével nem nagy örömet szerzett az igazgató a közönségnek

A szereplők közül Réthy Linának volt igen jó szerepe s azt kifogástalanul játszotta meg, hangja teljes tisztaságában érvényesült és a »lärinetto« refraines betéteket meg kellett újráznia a nyílt színen kapott tapsokra. Mellette Bodroghiné, Hunyadi és Borbély voltak jók, valamint Erdélyi is ügyesen játszotta a vicomte szerepét. Andorffynak is sokat nevetett a közönség, ki tegnap este nem ment túl rögtönzéseivel a megengedett határokon. A rendezés elég jó, a karok jól összevágók voltak.

(Tsi.)

○ A magyar korona országainak mezőgazdasági statisztikája című, I—V kötetre terjedő (vászonkötésű) munkát ad ki ifj. Nágel Ottó könyvkereskedő Budapesten, VIII. muzeum-körút 2. szám alatt. A mű, a mint címe is mutatja, nem szorítkozik a szorosabb értelemben vett Magyarországra, hanem felöleli Horvát-Szlavonországok adatait is, és így az egész Magyar-Birodalom mezőgazdasági viszonyainak fogja teljes és hű képét nyújtani. Az egész sorozat öt nagy kötetből fog állani, körülbelül 840 folió iv terjedelemben. I. kötet: Az adatgyűjtés módszerének, az összeírás lefolyásának, tanulságainak ismertetésén kívül községenként tartalmazza azokat a legfontosabb adatokat, melyekre úgy a közigazgatás, mint a magán használat szempontjából legnagyobb szükség van. u. m. a területet mivélési ágak szerint; a hasznos házi állatok számát, a fontosabb állatnemeket ivar és kor szerint is; az igás fogatokat a vonóerő megkülönböztetésével, stb. (Ezen kötet bolti ára külön vásárolva 10 frt.) II. kötet: Egy kimerítő Gazdacimtar, melyben mindazok, kiknek gazdasága meghaladja a 100 katasztrális holdat, egyenként felsoroltnak, kimutatván gazdasági székhelyét, valamint területét mive-

lési ágak szerint, a gazdaságban alkalmazott cselédek és fontosabb gépek és eszközök számát, továbbá az állatlétszámot. (Ezen kötet bolti ára külön vásárolva 15 frt.) III. kötet: Részint tudományosan feldolgozva s összehasonlító adatokkal megvilágítva, részint táblázatos alakban, az 1895, és 1896. évi aratás és szüret eredményéről számol be. IV. kötet: Az összeírás alkalmával az egyes gazdaságokról tudakolt részletes adatokat, a birtoklás jogcíme és s gazdaságok nagysága szerinti kettős csoportosításban fogja nyújtani, tudományosan feldolgozva és táblás kimutatásokban is. V. kötet: Végre a községek, a járássok és vármegyék általános gazdasági viszonyait megvilágító adatokat s levont tanulságokat fogja tartalmazni. Mind az öt kötetnek előfizetési ára, a terjedelemben képest lehetőleg mérsékelt, 30 frtban állapított meg. Kívánatra készséggel hajlandó úgy a 30 frtos előfizetési összeget, valamint az egyes kötetek árát havi 3 frtos részletekben is elfogadni a kiadócéggel. Előfizetéseket elfogad minden hitteles könyvkereskedő. Az előfizetési pénzek legkésőbb 1898. évi február hó 1-ig küldendők be. A ki a megrendeléssel együtt a pénzt is beküldi, annak a mű egyes kötetei portómentesen fognak megküldetni. Az előfizetési határidő megszűnésével az 5 kötetes mezőgazdasági kiadvány-sorozat bolti ára 40 frt lesz. A mű I—II. kötete már megjelent, III—V. kötetei részint még a folyó évben, részint a jövő év folyamán fognak megjelenni s mihelyt a sajtó alól kikerülnek, egyenként azonnal szétküldetnek az előfizetőknek.

○ Uj férfi karok. Az Apollo kargyűjtemény XII. évfolyam második részében a következő férfikarok jelentek meg. 221. szám Honfidal. Thaly K. szövegére Wusching Konrad Páltól. 222-225, szám. Kuruc nóták. End-

ródi Sándor szövegeire Goll Jánostól; 226. sz. Gyászdal, Méder Mihálytól. Az Apollo évenként 4 iv vezérkönyvből és nyolc iv szó-lammal jelenik meg; előfizetési ára évenként 5 korona. Előfizetési díjak és postai küldemények címzendők Budapestre, az Apollo szerk. és kiadó-hivatalához, VI. ker. Lázár u. 18. sz. a.

○ Egy hetilap meglepő sikere. Valóban csak kevesen hitték, hogy a külföldi előkelő revuek mintájára szerkesztett »Politikai Hetiszemle« végre is diadalmaskodni fog a hazánk kulturális viszonyaiban gyökerező nehézségeken. Midőn a Párisban és Londonban több éven át kifejtett, publicisztikai működéséről oly előnyösen ismert Székely Sámuel ezelőtt 4 évvel e lapot megindította, még legjobb barátai is azt vitatták, hogy ily előkelő hangú s magas színvonalú lapnak ez idő szerint nálunk még nincs létjogosultsága, mert közönségünk még mindig többre becsüli a szenzációs, bár felületesebb, mint a komoly s tartalmas szellemi produktumokat. Négy évi tapasztalat és eredmény azonban hatalmasan rácafolta a kételkedőkre, mert ime hazánk intelligenciája napról-napra fokozódó érdeklődést tanusít a legjobb külföldi revuek-vel vetekedő »Politikai Hetiszemle« iránt, amely lap tárgyilagos és független magatartásával négy évi fennállása alatt irányadó politikai köreink elsőrangú organumává küzdötte fel magát. Közgazdasági, társadalmi, irodalmi és művészeti rovata pedig a magyar társadalom elitejének igényeit szolgálja, amiért is klubokban, kaszinókban, olvasóköri körökben és nagyobb kávéházakban különös kedveltségnek örvend. A »Politikai Hetiszemle«, az országnak ez az egyetlen komoly irányú hetilapja, azonkívül még fényes kiállítás, gazdag és változatos tartalom, etikai és szellemi színvonal tekintetében valóssággal kiemelkedik a magyar időségi sajtó

folytatta a vicomtesse, mikor Giorgio vállat vont. Eddig csak önért aggódtam, dacára, hogy ismerem eszét, világismereteit és a diplomatahoz méltó furfangosságát. Aggódtam, de éppen nem túlnagyon, mert meg voltam győződve, hogy egy nagyobb körutazás, egy rendjel, valami csinos táncosnő, vagy érzékeny kártyavesztesség majd még meggyógyítja a szívét. De most . . . Nata beteg és gyöngye; csupa ideg, csupa érzés. — Mit tudom én, mi történhet? Röviden, most már csak öt félttem.

Giorgio most már nem mosolygott.

— Mi a véleménye tehát, erről a hölgyről?

— Bájos szőke nő, nem szép, de vonzó, nagyon elegáns, úgy hogy minden előkelő szalonnak a diszere válik, gyönyörű gyémántjai és szépen csengő neve van, a férje pedig nagy ur, személyes barátja a cárnak. Ime ez minden, amit róla gondolok.

— És tovább?

— Egyébről nem kérdezősködik az ember, barátom. Szőjje tovább a rózsás álmait, ahogy önnek tetszik.

— Ha önnek az lett volna a célja, vicomtesse, hogy Natába bolonditson, akkor nem csinálhatta volna különben — mondta Giorgio mosolyogva, de a mosolyából kisötletlett a boszuság árnyéka.

— Most már távozzék La Ferlita — mondta hirtelen fölegyenesedve a vicomtesse. Későn van és olyan bágyadtak vagyunk mind a ketten, hogy már ostobaságokat kezdünk fecsegni. Hiszen holnap, vagy holnapután viszontlátja. Miattam lehet a barátjává, vagy szeretőjévé és föbelőheti magát érette, mint az a másik. Jó éjszakát!

közömbös dolgokról kezdtek beszélni, amikor pedig látogatók jöttek, egészen félbemaradt a társalgás.

— Képzelterti asszonyom — mondta La Ferlita a vicomtessenek egy olyan pillanatban, mikor senki sem ügyelt rájuk — hogy mit érez szívében az ember, ha egy olyan nőbe szerelmes, akinek a napjai megvannak számlálva.

— Kedves barátom felelte gondolkozva — bizony erről az állapotról fogalmam sincs, de hogy mit parancsol a szív, azt tudom. A legjobb lesz mindkettőnkre, ha békében hagyja azt a szegény teremtet.

Két nappal később ezt a kurtalélegzetű levelet kapta a vicomtessetől:

»Jöjjön el csütörtökön, ő itt lesz.«

— Ugyancsak fölmelegítette az a kis levélke — fogadta a vicomtesse Giorgiot, aki már tíz óra előtt nála volt. Azért jön ugy-e olyan korán, hogy a dolog mikéntjéről és hogyanjáról tudakozódjék. Pedig nem is sejtje, hogy önnek kell előbb beszélni.

— És mit mondjak?

— Ki ült szombaton a kocsijában, mikor a grófnővel találkozott?

— Kérdezősködött erről a grófnő?

— Kiváncsi ember maga! Kivel ült a kocsiban?

— Nem is emlékezem már, hol és kivel jártam szombaton.

— Találkozott a grófnővel?

— Mindenesetre.

— És ön egyedül volt?

— Nem.

szinvalából. A nagy körültekintéssel, sok izléssel és meglepő szakértelemmel szerkesztett Hetiszemlére ezért az újév alkalmából készséggel felhívjuk a művelt és előkelő olvasóközönség figyelmét. A „Politikai Hetiszemle” előfizetési ára félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest, VII. ker., Nagy-diófa-utca 15. sz.

Farsangi naptár.

Január 13. Fodrászok bálja a Vigadóban.

Január 15. Polgári Kaszinó táncestélye.

— Szigetvári tűzoltó-bál. — Veteránok bálja a Scholtz-sörházban. — B.-Szentlőrinci tűzoltó bál. — Pécsváradi kaszinó theaestje.

Január 19. A graziana társaság estélye a Vigadóban.

Január 22. Kádársegédek bálja a Scholtz-sörházban. — Az esti tánciskola próbája a Vigadóban. — Barcsi jótékony nőegylet theaestélye. — Dárdai Kaszinó táncestélye.

Január 23. — Polgári bál a Scholtz-sörházban.

Január 29. Tiszti estély a nemzeti kaszinóban.

Február 1. Polgári Kaszinó táncestélye.

— Vasuti műhelymunkások bálja a Vigadóban. — Dárdai tűzoltók bálja. — Pécsváradi tűzoltók bálja.

Február 3. Polgári bál a szegényház javára a Vigadóban.

Február 5. Az urasági táblaterítők bálja Kulín vendéglőjében. — Kaszinóbál. — Pécsváradi hadastyánok bálja.

Február 6. Cipészszaegylet bálja gyár utca 7. szám alatt.

Február 12. Zsolnai-gyári tűzoltók bálja a Scholtz-sörházban.

Február 17. Herczenberger József polgári bálja a Vigadóban.

Február 19. Polgári Kaszinó táncestélye. — Pécsváradi ifjak álarcosbálja.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvénykezés.

§ **Be nem igazolt vád.** *Bachus* Ádám véméndi lakos hatóság elleni erőszak vádja miatt állott hétfőn a királyi törvényszék előtt. Ugyanis a községi bírónak *Staubach* András, *Sztankovics* Boldizsár esküdt kíséretében, végrehajtást foganatosított nála és pedig, a bíró vejenek érdekében, a mi talán nagyrészt buzdította a bírót minél erélyesebb fellépésre. Le is foglalták szegény embernek mindenét, utolsó néhány liter búzácskáját is. Állítólag ekkor élt volna a vádlott tiszteletlen és sértő kifejezésekkel az eljáró hatósági közegek ellen. — A vádlott állítása szerint azonban ez nem felel meg a valóságnak, mert ő csak kérte a bírót és esküdtet, hogy legalább a kevés búzát hagyják meg neki; kenyere sincs a miből éljen. — Mivel tanuk nem bizonyították az ellenkezőt s a bíróság figyelembe vette, hogy a bíró veje érdekében tulszigoruan járt el és némileg érdekelt fél is: a vádlottat felmentették. —

§ **A megharapott orr.** *Obrotka* Péter és *Németh* József bodolyai lakosok szomszédok és a mi gyakori eset, örökös viszálykodásban vannak egymással. Valami perük is volt már s egy alkalommal erre vonatkozólag ujtották fel emlékeiket, minek után a szóvita, majd tetteles argumentáció támadt közöttük. A vége a küzdelemnek nagyon szomorú lett *Obrotka* nézve, a kit egyéb emléken kívül még olyan mély harapással is tisztelt meg ellenfele képes felének legszembetűnőbb részén, orrán, hogy azt alig lehetett 3 hét alatt megközelítőleg is visszakurálni a régi állapotba. Ezen cselekménye miatt állott hétfőn *Németh* József a törvényszék előtt, ahol tőle kitelhetőleg tagadta, hogy ő megharapta volna *Obrotka* nének az orrát. Azonban *Jellasich* István dr. törvényszéki orvos megállapította a seb megvizsgálása után, hogy az harapás folytán eredt, a verekedést pedig tanuk igazolták s így a törvényszék a vádat beigazoltnak vette és a büntettet csupán a többrendbeli enyhítő körülmények miatt tudva bevétségnek, ez utóbbi minősítésben szabott ki érte 2 havi fogházat és 5 frt pénzbüntetést.

§ **Szenvedélyes lóköltő.** Ugy látszik ifju *Varga* Józsefnél szenvedélylyé vált a lólopás. Már évekkkel ezelőtt rajta vesztett ezen a passióján, a mennyiben megcsípték és elítélték 3 évi börtönre, a melyet *Mitrovicán* kellett volna kitölteni. Ő azonban fogságának 21-ik havában gondolt merészet és nagyot megszökött a fogságból. A mint szabadnak érezte magát ismét első gondja volt lopni és lopott is első sorban 2 lovat *Józsik* Józseftől, ehhez kocsit

— Igen; akkor tudom már a dolog mikéntjét és többre nincs is szükségem.

Azzal ott hagyta *Giorgio*t, akinek még ezer és egy-néhány kérdés volt a nyelven és két belépő hölgyet üdvözölt.

De *Rancy* vicomtesse csütörtökjei nagyon látogatottak voltak s azért nem is remélte *Giorgio*, hogy két óra reggel előtt valamelyes felvilágosítást kaphat a házi-asszonytól. Unalmát, mi telhetett tőle, az arcképes albumban kezdett lapozgatni.

Tizenegyóra felé érkezett meg *Nata*; elegáns volt-mint mindig, de a szemei mélyen bennültek üregükben. Meglátszott, hogy mesterséges eszközökkel varázsolta vissza szépségét. *Giorgio* észrevette, hogy a mikor belépett, gyors és fürkésző pillantással nézett végig a vendégeken. Nagyon szívélyesen üdvözölte a háziasszonyt, azután a két barátnő a melléktérembe ment és bármint próbálta is *Giorgio*, a diplomata minden ravaszága cserbenhagyta: sehogysem sikerült magát észrevétni. Csak amikor *Nata* már távozóban volt, vette észre epedő tekintetét és mosolyogva lépett hozzá, kezét adván neki.

— Miért nem látogatott meg? — kérdezte olasz nyelven, melyet kissé sajátos kiejtéssel, de azért elég folyékonyan beszélt.

— Mert nem kaptam még a látogatásra engedélyt — felelte kissé meglepődve *Giorgio*.

— Ha csak az gátolta, akkor most duplán megkapja — mondta szeretetreméltóan a grófnő és kezét nyújtott, bájosan mosolyogva.

— Minden nap otthon találhat, délután négytől hatig.

— A télen itt marad *Florenben*? — kérdezte *Giorgio*, az ajtóig kísérve *Natát*.

— Még nem tudom. Az orvosok azt állítják, hogy az északi éghajlat megöl. Az egészségem pedig — mint látja — nem a legjobb. Talán márciusig, vagy júniusig itt maradok, szóval még magam sem tudom. Hanem önről sokat beszéltem a vicomtessevel. Igaz, hogy néhány hónap múlva elutazik?

— Az attól függ, hogyan rendelkeznek majd velem.

— Helyeztesse át magát *Pétervárra*; júniusban és júliusban ott leszek.

Mintha csak régi jó barátja lett volna, olyan melegen szorította meg *Giorgio* kezét.

— Miről beszéltek? — kérdezte a vicomtesse, mikor a grófnő eltávozott.

— Felszólított, hogy látogassam meg.

De *Rancy* né nevetett; magától értetődik, hogy csak diszkrétén, alig hogy kifehérlött egy-két fehér gyöngy piros ajkai közül.

— Ugy látom, hogy már jobban érezi magát, mint az előbb.

— Csakugyan.

— A piros színt a művészettől kérte kölcsön a szegény. Bár csalódtak volna az orvosok. Tudja, hogy önről beszéltünk. Elmondta nekem, hogy a férjével mutattatta ön be magát.

— És egyebet nem mondott?

— Nem, de neveltünk az ön makacosságán. *Persze* én inkább, mint ő. Hanem valamit egész komolyan akarok mondani. Attól félek, hogy ennek a tréfaságnak vagy szomorúság lesz a vége — vagy szerencsétlenség

és szerszámot *Káta* Lajostól, kukoricát és más elemelhetőt *Janka* Bálinttól, kik mind szavai lakosok. Ő maga Harasztiban letelepedett, de gyanus ember lévén, szemmel kísérték és a siklósi Pelikán vendéglőben letartóztatták s lakásán vizsgálatot tartva, megtalálták nála a lopott jószágokat, egy revolvert is, melyben a 6 töltény minden eshetőségre készen állott. A törvényszék előtt tagadta a terhére irt cselekmények elkövetését, de a súlyos bizonyítékok alapján a törvényszék bűnösnek mondotta ki és 3 évi börtönre ífelta, melynek kitöltése után Mitrovicára viszik, hogy ott is ülje le hátralevő büntetését és szökése miatt is számoljon vele az ottani hatóság.

§ **A Breuer—Weisz ügy.** Ma érkezett vissza a törvényszék elé a kir. Curiatól a Breuer—Weisz ügyben beadott semmiségi panasz, melyet — mint annak idején távirataink között közöltük — a Curia elvetett. Most a jogerős ítéletet foganatosítás végett az ügyészséghez teszik át. Dr. Jobst László az elítélt nevében 2 havi haladékot kért a büntetés megkezdésére, ami azon feltétel mellett engedtetett meg, hogy a biztosítékul letett 300 frt ezen idő alatt továbbra is letétben fog tartatni.

§ **A ki mindenütt csal.** *Berec* József a *Muldini* testvéreknél volt szolgálatban, a hol bekasszállással is megbízták s egy alkalommal 18 frtot hajtván be, többé vissza sem tért helyére. Majd a kórházhoz került ápolónak s ezen minőségben kifürkészte, hogy melyik betegnek honnan küldenek pénzt, *Montenko* Lajos nevében hamisított levélre felvett *Negele* Gyulától 6 frtot, *Bodándi* beteg nevében *Vankovitsnétől* 1 frt 49 krt. *Hlobik* József nevében *Nyanyai* Antalnétól 2 frtot és 1 liter bort, *Krattler* János reabizott 1 frt 90 krt és egy borotvát, ő pedig mindezen összeget és dolgokat saját céljaira használta fel. A törvényszék előtt a ma tartott tárgyaláson elismerte, hogy mindazon összegeket át vette, de azt állította, hogy rendeltetési helyükre is juttatta. Ez azonban a szembesítés alkalmával valótlanak bizonyult s 1½ évi börtönt rótt ki érte a bíróság. *Berec* fellebezést jelentett be, de az ügyész is súlyosbításért.

Közgazdaság.

□ **Állatjárványok.** Megyénkben az állatjárványok állása a következő: veszettség *Mohácson* 1 udvarban, sertésorvanc *Vaiszlón* 1 udvarban, sertésvész pedig *Dencsháza*, *Hidvég*, *Ipacsfa*, *Maty* és *Terehegy* községek sertésállományában uralkodik. Somogy megyében veszettség 2 községben 3 udvarban, sertésorvanc 1 községben 1 udvarban és sertésvész 24 községben áll fenn. *Tolnavármegyében* veszettség 3 községben 4 udvarban, ragados száj és körömfajás 1 községben 1 udvarban sertésorvanc 1 községben egy udvarban uralkodik, sertésvész 16 községben uralkodik. *Pécsen* bőrféreg 1 udvarban még mindig fenn áll.

□ **A vetések állása és a mezőgazdasági állapot** 1898. évi január hó 1-én a földmivelésügyi m. kir. miniszteriumhoz az állandó gazdasági tudósítóktól beérkezett tudósítások alapján a következő volt: December havában ismét több helyen havazott és így az ország nagyrészeben — bárha közben sok hó elolvadt — hó borítja a vetéseket. A Duna jobbpartján

és a Duna-Tisza közének alsó részén alig volt még havazás, itt a hideg időjárás a különben is gyenge és gyenge-közepesen kelt vetéseket megviselte. Egerek és férgek a vetésekben országsszerte sok kárt okoztak: az egerek most is pusztítják a vetéseket, főként a Duna jobbpartján, a Duna-Tisza közén, a Tisza-Maros szögén és az erdélyi vármegyékben. A későn vetett őszi gabonaneműek többnyire száraz fagyok következtében a tél folyamán csak szörványosan s egyenetlenül keltek ki. A gazdasági munkálatok leginkább az erdőkben s a szőlőföldeken folynak; a nádvágás is szörványosan, meg a trágyakihordás és teregetés is folyamatban van. Takarmányművekben nincsen hiány. Szalma hiányáról azonban több helyen panaszkodnak.

TÁVIRATOK.

— **A Walsin-Esterházy-ügy vége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A tegnap délutáni tárgyalást anynyira szigorú titokban tartották, hogy az újságírók is csak a törvényszéki palotán kívül szedhették össze a róla kiszivárgó híreket. Végre *Sausier* tábornoknál panaszt emeltek s külön termet kaptak a tárgyalási terem mellett, de így se tudhattak meg többet a tárgyalásról. Délután öt órakor véget ért a tanuk kihallgatása. A védőbeszéd után este félnyolckor az elnök feltette a kérdést: vétkes-e Esterházy? A bírák egyhangulag nem-mel feleltek. Ekkor a tárgyalás nyilvános lett. A verdiktet a hadbírószak tagjai hirdették ki és viharos éljenzés közben kezét szorították Walsin-Esterházyval. Az elnöklő tábornok a felmentett vádlottat karonfogva kísérte ki a teremből. Az ügyben szomorú szerepet játszott *Picquard* ezredes alighanem bünvádi eljárás alá fogják.

A párisi lapok magatartása az ítélettel szemben nagyon különböző. Egy részük elismeréssel adózik a haditörvényszék tagjainak, másrésztük azonban a nyilvánosság kizárása miatt aggodalommal viseltetik és hangsúlyozzák, hogy az igazság és jogosság műve minden akadály dacára el fogja érni célját.

— **Udvari bál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A jövő hó 19-én a király a budai várpalotában udvari bált ad.

— **A feleséggyilkos mérnök pere.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nagy közönség jelenlétében kezdte ma a budapesti büntető törvényszék *Gárdos* Lajos mérnök bűnperének tárgyalását. A vádlott az általános kérdésekre minden izgatottság nélkül, határozottan válaszolt. A vádlevél felolvasása után *Gárdos* tagadja az abban foglaltakat. Részletesen elmondja szerelme történetét s hosszasan beszél el felesége féltékenykedésének egyes epizódjait. Miután az egyes dátumokra nem emlékezett határozottan, *Baumgarten* Izidor, kir. ügyész azt mondta, hogy aki ilyen dátumokra nem emlékszik, az vagy nem mond igazat, vagy tettető. *Friedmann* Bernát védőügyvéd erre odaszólt *Gárdos*hoz: »Nincsen kalendáriuma kéznél?« Ez a megjegyzés nagy derűtséget okozott. A tárgyalás tovább folyik.

— **Szomorú újév a görögöknél.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A görög újév alkalmából az Athénben eddig szokásban volt ünnepélyek az idén elmaradnak. Görögország hitelezőivel megkötötték a kiegyezést.

— **A képviselőház ülése január hó 12-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésében harmadszori olvasásban elfogadták a munkás-törvényjavaslatot. Azután mentelmi ügyeket tárgyaltak s végül *Pichler* Győző terjesztett elő interpellációt a fővárosi vízvezeték ügyében.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

A BENSON-féle tapasz

következő betegségeknek és bántalmaknál használható állandó sikerrel: **csípő fájás, idegfájdalom, helybeli csúsz, hátszaggatás, hátgyöngöseség, hátgerincz bántalmak, hörghurut, asthma, megrándulások, idegbántalmak, az ízületek bénasága** stb. A hatás bámulatos, közvetlen és tartó.

1 darab ára 60 kr., a pénz előleges be-
küldése mellett bérmentve 75 kr.

Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Buda-
pest, VI., Váci-körút 17.

Kapható Pécsen: Sipőcz István, Zziga
László és Göbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

8316. sz.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A dárдай kir. bíróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy *Bachwald* Simon hg-szóllósi lakos végrehajthatónak *Csutorás* Vencel sepei lakos végrehajthatást szenvedett ellen 6 forint 15 kr. tőke és jár. iránti végrehajthatási ügyében az árverést a dárдай kir. bíróság területén lévő, a sepei községben a 339. sz. betétben felvett 419., 1229. hrsz. 107 ház sz. ingatlanból adóst illető felére 393 frt 50 kr. a 340 sz. betétben foglalt 820 hrsz. sz. ingatlanból adóst illető felére 204 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi január hó 22. napján délelőtt 10 órakor *Sepse* községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 39 frt 35 kr., 20 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881: november 1-én 3333. sz. alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60 t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárday, a kir. bíróság mint tlkvi hatóságánál, 1897. évi oktb. hó 8. napján.

Molnár

kir. aljárásbíró.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő
berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papirmetsző,
sodronyfüző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel, melyek segélyével

a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-uteza sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,

papi és ügyvédi nyomtatványok

jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenállók,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.